

تاریخچه‌ای از هنرستان عالی موسیقی

از مدرسه عالی موسیقار تا «کنسرواتوار تهران»

پس از سفرهایی که ناصرالدین شاه به اروپا کرد بتقلید از کشورهای اروپایی بر آن شد که يك عده نوازنده قابل برای مراسم رژه و جشن های نظامی فراهم سازد ، از اینجهت بوزیر خود مرحوم مخبرالدوله دستور داد تا ترتیب این کار را بدهد . مرحوم مخبرالدوله نیز یکی از موسیقی دان های برجسته فرانسوی را که «لومر» (Lemaire) نام داشت بایران دعوت کرد و بسال ۱۲۴۸ شمسی «مدرسه موزیک» در دارالفنون گشایش یافت .

هدف این مدرسه تربیت عده‌ای متخصص برای موسیقی نظام بود و چون در آنروز کار در ایران معلم موسیقی وجود نداشت «لومر» تدریس کلیه دروس موسیقی را بعهده گرفت اما چون بزبان فارسی آشنا نبود و از طرفی کتاب و لوازم موسیقی در ایران یافت نمیشد ناچار دوره این مدرسه ۱۵ سال بطول انجامید ...

شرط ورود بمدرسه موزیک داشتن سواد فارسی بود و در تمام مدت تحصیل دروس غیر موسیقی تدریس نمیشد و چون شاگردان این دوره برای موزیک نظام تربیت میشدند از دروس موسیقی فقط آنچه مربوط باحراز تخصص در این رشته بود تعلیم داده میشد و از سازها نیز تنها سازهای بادی تدریس میگردد ولی بعداً به پیشنهاد «لومر» یکنفر فرانسوی بنام «دیوال» برای آموزش ویلن برای مدت دو سال استخدام و به تهران آمد .

شاگردان دوره اول مدرسه موزیک که ۲۵ نفر بودند علاوه بر لباس و لوازم تحصیل چهار ماه هم بخرج مدرسه میخوردند ، با وجود این چهارده نفر از عده فوق هر یک بعللی ترك تحصیل موسیقی گفتند و یازده نفر مابقی که پس از پانزده سال فارغ التحصیل مدرسه موزیک گردیدند عهده دار ریاست یا معاونت دست های موزیک شدند .

مدتی بعد « لومر » فوت کرد و مدرسه موزیک تعطیل گردید .
 یکی از فارغ التحصیل های مدرسه موزیک مرحوم سرتیپ غلامرضا مین باشیان
 (سالار معزز) بود که پس از فراغت از تحصیل از طرف ارتش بروسیه اعزام گردید
 و در کنسرواتوار پترزبورگ با ادامه تحصیل موسیقی پرداخت . وی که همکلاس و
 دوست « ریسکی کرساکف » آهنگساز بزرگ روسی بود کنسرواتوار پترزبورگ را
 با موفقیت پایان رسانید و برای تکمیل معلومات خود سفری نیز بفرانسه نمود و در
 سال ۱۲۹۲ شمسی بایران بازگشت .
 یکسال بعد (سال ۱۲۹۳) سرتیپ مین باشیان بسوزارت فرهنگ پیشنهاد

مرحوم سالار معزز

کرد که یک کلاس موسیقی برای تربیت عده ای موسیقی دان در دادالفنون تأسیس شود ،
 وزارت فرهنگ از این پیشنهاد حسن استقبال نمود و در همان سال کلاس مزبور شروع

بکار کرد و سر تیپ مین باشیان بسرپرستی آن انتخاب گردید .

دو سال بعد در اثر حسن اداره مرحوم سالار معزز و پیشرفتی که نصیب شاگردان کلاس موسیقی گردید کلاس مزبور با تشکیلات جدیدی تبدیل بمدرسه موزیک شد و از دارالفنون مجزا گردید و ریاست آن همچنان بعهده سر تیپ مین باشیان بود .

دوره مدرسه در این موقع شش سال بود و مواد موسیقی و غیر موسیقی تدریس میشد . مرحوم سر تیپ مین باشیان علاوه بر ریاست مدرسه تمام دروس موسیقی را جز پیانو و ویلن شخصاً به هنرجویان میآموخت و پیانو و ویلن بوسیله مرحوم سرهنک نصراله مین باشیان (فرزند ارشد سالار معزز) تعلیم داده میشد .

در این موقع عده ای نیز از طرف ارتش برای تعلیم بمدرسه موزیک اعزام گردیدند ، از این جهت برنامه مدرسه طوری تنظیم شده بود که شاگردان ضمن تعلیمات موسیقی در موسیقی نظام نیز تخصص می یافتند .

از شاگردان این دوره آنها که از طرف ارتش اعزام میشدند حقوق و لباس نظامی دریافت میداشتند و سایرین علاوه بر لباس مخصوص و لوازم تحصیل یک تومان نیز مقرری داشتند

در این دوره یازده نفر فارغ التحصیل شدند که اکثر آنها بر ریاست و معاونت دسته های موزیک نظام انتخاب گردیدند . برخی از فارغ التحصیل های دوره های مختلف «مدرسه موزیک» از این قرارند :

دوره اول :

سرهنک حسین لطفی ، سرهنک داود نجمی (سازنده آهنگ سرود ملی ایران) ، سرهنک حسین نعیمی ، مرحوم سروان حسین هنک آفرین
دوره دوم :

مرحوم سر تیپ ایروانی ، سرهنک احمد نورانی (رئیس فعلی موزیک ارتش) سرهنک محمد انصاری .

دوره سوم :

ضیاء مختاری ، حسن داد مرد (استاد رشته کمپوزسیون و موسیقی نظام هنرستان عالی موسیقی) ، سرهنک نصیب رضوانی ، سرهنک محمد نجی .

در آخر سال تحصیلی ۱۳۰۶ - ۱۳۰۷ عده شاگردان این مدرسه بالغ بر ۴۳ نفر بود .

در اثر ایجاد این مدرسه عده ای با نوت نویسی آشنائی یافتند و موسیقی نظام ترقی فراوان کرد ولی موسیقی جدید در خارج از محیط ارتش انتشار زیادی نمی یافت .

فارغ التحصیل های مدرسه موزیک در «سلفژ» و موسیقی نظری و «آرمونی» و سازشناسی و ارکستر تخصص داشتند و می توانستند کمپوزسیون های ساده ای از قبیل مارش بسازند . شرط پذیرفته شدن در امتحانات نهائی علاوه بر گذراندن تمام

مواد برنامه ساختن يك مارش بود و سازنده می بایست در جشن آخر سال اثر خود را در برابر جمعیت بوسیله يك دسته موزیک اجرا و شخصاً رهبری کند .

مرحوم سالار معزز خدمات ذیقیمتی در راه توسعه و رواج موسیقی انجام داده است . برخی از فعالیت های هنری او از این قرار است :

تالیف و ترجمه سه کتاب راجع به «آرمونی» و سازشناسی و ارکستر که در مدرسه موزیک تدریس میشد ، چاپ يك کتاب در باب موسیقی نظری ، ساختن يك مارش و سرود که در آموزشگاه ها خوانده میشد ، منظم کردن دسته های موسیقی ارتش بوسیله تربیت عده ای افسر تحصیل کرده و آموختن نوت خوانی و سازهای بادی به موزیک چی ها ، «آرمونیزه» کردن بعضی از پیش درآمدها و رنگها و ثبت بعضی از آوازه های ایرانی بوسیله نوت ، کمک در ایجاد ارکسترهای غیر نظامی و اجرای کنسر و بالاخره چاپ و انتشار يك آواز مهور در آلمان .

بعد از مرحوم سالار معزز اداره مدرسه موزیک بعهده آقای علی نقی

وزیری واگذار شد و محل مدرسه موزیک

که تا آن تاریخ دارلفنون بود به کوچه آقا-

قاسم شیروانی (واقع در خیابان نادری)

انتقال یافت و نام آن نیز به «مدرسه موسیقی

دولتی» مبدل شد .

چندماه بعد مدرسه موسیقی بکوچه

خدا بنده لوها و بعد از یکسال به بازار

کنار خندق منتقل شد و دوره آن معادل پنج

سال تحصیلی گردید .

پس از افتتاح مدرسه موسیقی از

داوطلبان امتحان ورودی بعمل آوردند و

بعد آنها را که عده شان بچهل میرسید در

سه کلاس (اول ، دوم و سوم) جای دادند .

در سال ۱۳۰۸ ارکستر مدرسه

تشکیل شد که آقای وزیری آنرا اداره میکرد

آقای علی نقی وزیری

و ضمناً تدریس ارکسترشناسی و آهنگسازی و پیانو را هم خود عهده دار گردید . در این ارکستر موسیقی ایرانی و غربی هر دو اجرا میشد .

در ابتدای سال تحصیلی ۱۲ - ۱۳ «مدرسه موسیقی دولتی» به «مدرسه عالی

موسیقار» مبدل شد و به خیابان رفائیل منتقل گردید و پس از چند مساء نام آن به

«هنرستان موسیقی» تغییر یافت و برای آن برنامه جدیدی تنظیم گردید و دوره آن ده

سال تعیین شد (شش سال متوسطه و چهار سال عالی) در اینموقع در مدرسه مواد

موسیقی و غیر موسیقی تدریس می شد ضمناً در اثر علاقه مرحوم مخبر السلطنه هدایت نخست وزیر وقت مقداری سازهای مختلف و کتاب و نت از اروپا بایران وارد شد . در این مدت پنج نفر از مدرسه موسیقی و چهار نفر از دوره متوسطه هنرستان فارغ التحصیل شدند و عده شاگردان در آخر سال تحصیلی ۱۲ - ۱۳ سی و دو نفر بود .

اسامی اولین دیپلمه های این دوره مدرسه موسیقی از این قرار است :
 علی محمد خادم میناق ، احمد فروتن راد ، بهاء الدین بامشاد ، مهدی دفتری ، غلامحسین آقازمانی . در آذر سال ۱۳۱۳ آقای سر تیب غلامحسین مین باشیان (فرزند مرحوم سالار معزز) بریاست هنرستان موسیقی انتخاب گردید . وی سازمان هنرستان را بر روی اساس برنامه های هنرستانهای موسیقی غربی نهاد .

سر تیب غلامحسین مین باشیان

در سال تحصیلی ۱۴ - ۱۵ سه کلاس ابتدائی بمنظور آزمایش در هنرستان تاسیس گردید که در آنها علاوه بر تعلیم موسیقی دروس غیر موسیقی نیز مطابق با برنامه سایر دبستانها تعلیم داده میشد و نیز در این سال یک دسته ارکستر بوسیله هنرجویان هنرستان ایجاد گردید . در سال تحصیلی ۱۵ - ۱۶ برنامه جدیدی برای هنرستان تدوین گردید که بموجب آن هنرستان به سه دوره ابتدائی و متوسطه و عالی تقسیم شد :

- ۱ - دوره ابتدائی که شامل کلاسهای چهارم و پنجم و ششم بود و علاوه بر برنامه دبستانها نت خوانی و سلفژ و ساز نیز تعلیم داده میشد .
- ۲ - دوره متوسطه که شش سال بود و از سال چهارم از نظر فنی به سه شعبه تقسیم میگردد :

اول - شعبه مقدمات تخصصی در ساز و آواز آلات فرنگی

دوم - شعبه مقدمات تخصص در کمپوزسیون و رهبری ارکستر و مدیریت «آرمنی»

سوم - شعبه آموزگاری سرود .

پس از اینکه چند ماه اجرا بر نامه فوق گذشت چون داوطلبانی که واجد شرایط تحصیل در دوره عالی باشند موجود نبود ناچار کلاس عالی تعطیل گردید ، در عوض کلاسهای جدید فنی از قبیل آواز ، ویلن آلتو و غیره تاسیس شد و ضمناً به عده ای از شاگردان نیز کمک هزینه و تحصیلی پرداخت شد .

در سال تحصیلی ۱۷ - ۱۸ باردیگر کلاس عالی تاسیس گردید و ضمناً بمنظور تربیت عده ای آموزگار بالا بانچی ارتش کلاسی تشکیل شد و از طرف ارتش ۲۳ نفر مأمور تحصیل در کلاس مزبور شدند و نیز در این سال برای تعلیم و تربیت عده ای افسر متخصص برای موزیک نظام شعبه ای بنام شعبه موسیقی نظام با برنامه خاصی مشتمل

برهشت سال تحصیل (۶ سال متوسطه و ۲ سال عالی) در هنرستان تاسیس شد و از طرف ارتش ۱۲ نفر در این شعبه نام نوشتند که بآنان حقوق و لباس و لوازم فنی تحصیلی داده میشد.

در اواسط سال تحصیلی ۱۷-۱۸ امور مربوط به هنرستان موسیقی به اداره موسیقی کشور که جدیداً تاسیس شده بود واگذار گردید و چون محل هنرستان گنجا بش‌عده زیادی را نداشت به عمارت جدیدی واقع در میدان بهارستان انتقال یافت. در همین سال اداره موسیقی کشور برای تعلیم هنرجویان و توسعه موسیقی علمی در کشور ده نفر استاد موسیقی چکسلواکی را استخدام نمود که در اواسط سال تحصیلی وارد و بلافاصله مشغول کار شدند. در آخر سال تحصیلی ۱۷-۱۸ عده هنرجویان هنرستان موسیقی باستثنای ۱۳ نفر آموزگاران بالابانچی در حدود ۱۴۰ نفر بود.

در سال تحصیلی ۱۸-۱۹ کلاس دوم عالی و کلاسهای فنی جدیدی در هنرستان موسیقی تاسیس شد. بطور کلی در این دوره که پنج سال بطول انجامید ۶۴ نفر فارغ التحصیل گردیدند.

در مهرماه سال ۱۳۲۰ آقای علی‌نقی وزیری بسمت ریاست اداره موسیقی کشور و هنرستان عالی موسیقی منصوب گردید و آقای روح‌الله خالقی باسمت معاونت او بکار پرداخت.

در این موقع اساسنامه هنرستان تغییراتی یافت و تدریس مواد مربوط به موسیقی ایرانی جزو برنامه گردید.

پس از تأسیس رادیو تهران در سال ۱۳۱۹ يك ارکستر هفده نفری از موسیقی دانهای اروپائی در رادیو نوازندگی میکردند، بعد از شهریور سال ۱۳۲۰ چون وضع استخدامی استادان چکسلواکی هنرستان موسیقی مختل گردید ناچار ایران را ترک گفتند و آقای وزیری بجای ارکستر سابق رادیو يك ارکستر جدید از هفده تن از فارغ التحصیل‌های هنرستان تشکیل داد که قطعات موسیقی ایرانی را بسبب جدیدی در رادیو می‌نواختند. در همین سال نیز يك آموزشگاه شبانه در محل هنرستان برای اشخاصی که سن آنها اقتضای تحصیل مرتب را در هنرستان موسیقی نداشت تشکیل شد و در آن علاوه بر فراگرفتن موسیقی نظری و سلفژ یکی از سازهای تار و ویلن با آواز مجاناً به علاقمندان تعلیم داده میشد.

در سال ۱۳۲۳ آقای پرویز محمود بریاست اداره موسیقی و هنرستان موسیقی انتخاب گردید. وی که از هنرجویان سابق کنسرواتوار بروکسل بود در زمان ریاست آقای وزیری ارکستر هنرستان را رهبری میکرد.

در این زمان مجدداً عده‌ای از دانشجویان نظامی برای فراگرفتن موسیقی نظامی در هنرستان نام نویسی کردند.

آقای پرویز محمود، آقای رویک گریگوریان را ب‌معاونت خود انتخاب نمود

و در دوره تصدی وی بار دیگر تغییراتی در برنامه و اساسنامه هنرستان داده شد .
از اقدامات مفید آقای پرویز محمود تشکیل ارکستر سنفونیک تهران را می توان نام

برد . آقای محمود از این راه قدم بزرگی در آشنا کردن مردم با موسیقی کلاسیک برداشت و کنسرتهای متعددی که بوسیله ارکستر سنفونیک تهران و برهبری خود او در تهران اجرا گردید همیشه با استقبال فراوان روبرو بود . آقای محمود آثار زیادی بوجود آورده که اغلب آنها را بر روی ترانه های محلی ایران ساخته است .

آقایان پرویز محمود و رویک کریگوریان

پس از آقای محمود ، آقای رویک کریگوریان در سال ۱۳۲۸ به کفالت هنرستان موسیقی و اداره موسیقی کشور منصوب شد . آقای کریگوریان که رهبری آواز دسته جمعی (کر) و ارکستر هنرجویان هنرستان را بعهده داشت نخستین کسی است که ترانه های محلی ایرانی را برای چهارصد تنظیم نمود و در این زمینه دو جلد از ترانه های محلی را انتشار داد .

آقای کریگوریان اقدامات آقای پرویز محمود را دنبال کرد و با دعوت هنرمندان خارجی به تهران کنسرت های متعددی ترتیب داد . وی آقای حشمت سنجری را به معاونت برگزید و چون ارکستر سنفونیک تهران را شخصاً رهبری میکرد آقای سنجری نیز رهبری ارکستر هنرجویان هنرستان را بعهده گرفت .

از مهرماه ۱۳۲۸ اداره موسیقی کشور فعالیت های زیادی در زمینه پیشرفت موسیقی و تکمیل دروس هنرستان به عمل آورد که از مهمترین آنها میتوان افتتاح رشته کبوزبسیون را در دوره عالی هنرستان موسیقی دانست به علاوه در این سال کلاس «فورم موسیقی» و کلاسهای «آرمونی تخصصی» نیز در هنرستان تاسیس شده و بکار پرداخت .

برای استفاده هنرجویان هنرستان و علاقمندان به موسیقی علمی و نیز برای ترویج و معرفی موسیقی علمی در این سال برنامه های هفتگی موسیقی با توضیح در تالار هنرستان افتتاح گردید ، ضمناً دوره دوم «مجله موسیقی» که مدت سه سال در دوره تصدی سرتیب غلامحسین مین باشیان منتشر میشد از سر نو بوسیله اداره موسیقی کشور انتشار یافت و شش شماره آن منتشر گردید .

تعداد هنرجویان هنرستان موسیقی در سال تحصیلی ۲۸-۲۹ مجموعاً ۲۴۱ نفر بود که ۸۲ نفر در دوره ابتدائی ، ۱۳۶ نفر در دوره متوسطه و ۲۳ نفر در دوره عالی به تحصیل اشتغال داشتند و در پایان سال تحصیلی ۱۸ تن از دوره ابتدائی ، ۸ نفر از دوره متوسطه و ۲ نفر از دوره عالی موفق باخذ گواهینامه خاتمه تحصیل گردیدند . در سال تحصیل ۲۹-۳۰ يك کلاس اول ابتدائی در هنرستان گشایش یافت تعداد دانش آموزان دوره ابتدائی ۱۴۱ نفر ، دوره متوسطه ۱۵۵ نفر و دوره عالی ۱۵ نفر بود . کلاس ششم هنرستان نیز طبق مقررات حذف شد و سال پنجم آخرین سال دوره متوسطه منظور گردید . در سال ۱۳۲۹ اداره موسیقی کشور به اداره کل هنرهای زیبای کشور که در همان سال ایجاد شده بود منضم گردید .

پس از عزیمت آقای کریگوریان بآمریکا در سال ۱۳۳۰ مدتی آقایان حشمت سنجرى و شمس‌الدین بهبهانی امور هنرستان موسیقی را اداره میکردند و در سال ۱۳۳۱ معاونت هنرستان عالی موسیقی به آقای بهاء‌الدین بامشاد که از فارغ‌التحصیل های دوره اول مدرسه موسیقی می باشد واگذار گردید ، ضمناً رهبری ارکستر سنفینیک تهران بعهده آقای مرتضی حنانه گذاشته شد و آقای حسین ناصحی نیز به رهبری ارکستر هنرجویان هنرستان منصوب گردید .

در دوره معاونت آقای بامشاد اقدامات سودمندی در زمینه فعالیت های هنرجویان بعمل آمد باریک تغییراتی در برنامه هنرستان موسیقی داده شد باینمندی که هنرستان عالی موسیقی سه دوره ابتدائی ، متوسطه و عالی تقسیم گردید ، در دوره ابتدائی علاوه بر دروس معمولی ، دروس مقدماتی موسیقی بطور علمی و عملی تدریس میشد . قسمت متوسطه بدو دوره تقسیم گردید و در آن رشته های تخصصی زیر تعلیم داده میشد : ویلن ، ویلن آلتو ، ویلنسل ، کنترباس ، فلوت ، هپوا ، قره‌نی ، باسن ، کر ، پیانو ، ترمپت ، ترمبون ، هارپ ، آلات‌ضربیه ، آواز و آرمونی تخصصی . دوره عالی هنرستان برای رشته کمپوزیسیون چهار سال و برای سایر رشته هاسه سال تعیین گردید رشته های تخصصی این دوره عبارت بود از : آواز ، موسیقی نظامی ، رهبری ارکستر و کمپوزیسیون و ساز تخصصی .

در سال تحصیلی ۳۳-۳۴ عده هنرجویان هنرستان عالی موسیقی ۳۵۰ نفر بود که از این عده در حدود ۱۵۰ نفر در دوره ابتدائی ، ۱۷۰ نفر در دوره متوسطه و نزدیک به ۳۰ نفر در دوره عالی به تحصیل اشتغال داشتند ، از این عده قریب ۶۰ نفر از هنرجویان رشته موسیقی نظامی بودند ، عده معلمین و هنرآموزان و استادان عالی موسیقی نیز در حدود ۴۰ نفر بود .

از اقدامات مفید دیگری که در این مدت صورت گرفت ایجاد کلاس های شبانه در هنرستان موسیقی را میتوان نام برد ، در این کلاس ها رشته های مختلف موسیقی از قبیل تئوری ، سلفژ ، دیکته موسیقی ، آرمونی ، کنتربان و فوگ و ساز بدو طلبان تعلیم داده میشود .

در ابتدای سال تحصیلی ۱۳۳۴ آقای حشمت سنجرى بر رهبری ارکستر سنفینیک

تهران انتخاب گردید و ضمناً سرپرستی ارکستر هنرجویان را نیز بعهده گرفت .
درسال تحصیلی ۳۴-۳۵ تغییرات جدیدی باین شرح دراساسنامه هنرستان
موسیقی داده شده است :

هنرستان از یک بخش تهیه و دو دوره متوسطه و عالی (کنسرواتوار) تشکیل
میگردد . بخش تهیه برای آماده کردن هنرجو جهت ورود بکنسرواتوار میباشد و
شامل سه کلاس چهارم و پنجم و ششم ابتدائی است .

دوره متوسطه بدو قسمت (سیکل اول و دوم) تقسیم میشود ، درسیکل اول
متوسطه از ساعات تدریس مواد غیرموسیقی کاسته شده و ساعات تعلیم مواد موسیقی
افزوده شده است . درسیکل دوم متوسطه فقط مواد درسی موسیقی تدریس میشود و
هنرجو پس از فرا گرفتن هر ماده میتواند در بهمن یا خرداد امتحان آن ماده را گذرانده
و باخذ شهادتنامه نائل گردد و بهمین ترتیب شهادتنامه های لازم را بدست آورد . در
مواد شعب دوره عالی تجدید نظر شده و مواد جدیدی باین نام اضافه شده
است ، مثلاً در رشته کمپوزیسیون درس تمرین های ضربی حذف شده و تدریس ادبیات
فارسی و تلفیق شعر و موسیقی جانشین آن گردیده است . بدین ترتیب تدریس مواد
دوره دوم متوسطه و عالی بصورت « کورس » برگزار میشود و شهادت نامه های لازم
از این قرارند : ۱- آرمونی عمومی ۲- استتیک و فرم موسیقی ۳- تاریخ موسیقی

۴- سازشناسی ۵- آکوستیک ۶- روان-
شناسی ۷- پیانو اجباری ۸- ساز تخصصی .
هنرجو میتواند دوره دوم متوسطه را در
حلی دو الی چهار سال بگذراند و باخذ
دیپلم کامل متوسطه نائل آید .

درفروردین سال ۳۵ بانو گیتی امیر-
خسروی که از استادان با سابقه پیانو میباشد
بر ریاست هنرستان عالی موسیقی انتخاب
شد و آقایان باشا اشرفی و بهاء الدین بامشاد
باعتبار معاون فنی و اداری هنرستان شروع
بکار نمودند .

خانم گیتی امیر خسروی

این بود تا ریخته مختصری از موسسه ای
که امروز هنرستان عالی موسیقی نام
دارد و در حقیقت « کنسرواتوار موسیقی
وباله » تهران است زیرا از سال گذشته

کلاس « باله » ای نیز که زیر نظر آقای « ویلیام دالر » که از متخصصان مشهور امریکائی
رقص است اداره میشود در هنرستان تاسیس شده است . از طرف دیگر برای تکمیل
کادر آموزشی هنرستان هم اکنون مذاکراتی در جریان است که چهارتن استاد اتریشی
جهت تدریس در کلاس های ارکستر و ساز های بادی استخدام شوند که امید است در

آینده نزدیکی وارد تهران شوند. هنرستان عالی موسیقی که یکی از مؤسسات و هنرستانهای وابسته با اداره کل هنرهای زیبای کشور است تاکنون بیوسته مرجع خدمات هنری و فرهنگی بر بهائی بوده است و از آنجا که مهمترین مؤسسات آموزشی موسیقی کشور است توسعه و ترقی آنرا مهمترین عوامل توسعه و پیشرفت فعالیت های موسیقی ما باید شمرد و رفع نواقص این مرکز هنری را از اقدامات مؤثر فرهنگی دانست.

امیر اشرف آریان پور

۱- در تهیه این مقاله علاوه بر مراجعه به منابع مختلف از یادداشت های آقای یگانه رئیس دفتر هنرستان عالی موسیقی نیز استفاده شده است.

شاگردان اول دوره های متوسطه و عالی هنرستان عالی موسیقی در سال تحصیلی گذشته :

از راست بچپ : ردیف ایستاده - ستوان مرتضی جعفری (کلاس سوم عالی) - افایا کمباجیان (کلاس ششم) - هاله آب (کلاس پنجم) - علی معصومی (کلاس دوم) - ردیف نشسته : سدا یگومیان (کلاس اول) - افسانه خدا بنده لو (کلاس سوم) - پروین سهیم (کلاس چهارم) .

رتال جامع علوم انسانی

